

Smisao povezanosti s osobnim Bogom

Stiven Tseng iz Hong Konga prešao na katolicizam dok je kao student živio u Netherhall residence u Londonu.

7.12.2007.

Mnoge priče o obraćenju, posebno one koje su izmišljene, ispunjene su razočaranjem, usamljenošću ili čak psihičkim slomom.

Protagonisti koji na kraju pronalaze Boga nakon takvih emocionalnih spašavanja često se nađu u situaciji

da se odlučuju za druge odgovore kada naiđe promijenjeno iskustvo nekog drugog života. Moja priča je jednostavna, na miran način pripremajući me da se osposobim kako bih našao smisao života.

Moje mirno i zaštićeno djetinjstvo nije imalo gotovo nikakve veze s Bogom i religijom. Nekoliko godina u katoličkoj školi nije me potaklo ni da stupim u školsku kapelu. Tri godine u internatu Engleske crkve također nije na mene značajno utjecalo. Shvatio sam da je samo nekolicina oko mene imalo bar malo vjere. U zadnji čas odlučio sam ići na Londonsko sveučilište. Posjetio sam Netherhall House tijekom moje prve godine arhitekture. Nikad mi nije palo na pamet da ću tamo ostati, jer sam tražio svoj vlastiti stan koji su mi roditelji namjeravali kupiti. Odvjetnik je imao poteškoća s ispravama o vlasništvu i kupnja nije dovršena kada je započeo semestar.

Kako sam hitno trebao smještaj, Netherhall House je postao moj logičan izbor. Mislio sam da ću samo nakratko ostati ondje. Tamo je bilo studenata različitih vjera. Uskoro sam upoznao određeni broj katolika i privukla mi je pažnju prirodnost njihove vjere.

Također su mi pokazali veliku kapelu u domu; arhitektonski to je najveća prostorija s najboljom završnom obradom. Ne zadugo provodio sam kratke trenutke u njoj, prilično sretan što nitko nije nikada postavljao pitanje mog boravka tamo. Jedan od ukućana upoznao me s konceptom razmatrajuće molitve. U tom je odmah bio smisao povezanosti s osobnim Bogom; to osobito obilježje još uvijek pamtim sada 27 godina nakon tog događaja. Uskoro sam se pridružio jutarnjim molitvama. Često sam koristio malu knjigu «Put» od Svetog Josemarije, dok mi kulturna barijera nije nikada predstavljala

bilo kakav problem. Nakon toga dnevno odlaženje na misu bio je prirodan napredak i rasla je želja da se više sjedinim i identificiram s tim osobnim Spasiteljem.

Bio sam sretan da me tijekom tog razdoblja nitko nije silio da prihvatim vjeru, vjerojatno su očekivali da će mi trebati puno vremena. Za vrijeme božićnih blagdana bio sam u Leedsu. Molitva i svakodnevno odlaženje na misu nastavilo se usprkos tome što je pao veliki snijeg. Moja sestra unajmila je auto kako bi me nekoliko puta odvezla. Ona je također bila u školi Katoličke misije, ali je imala drugačije iskustvo. Postalo mi je jasno da sam primio dar vjere. Nakon povratka u Netherhall izrazio sam svoju spremnost za krštenjem i bio sam tog trenutka iznenađen, jer se od mene tražilo da još sačekam. U to vrijeme određene kritike sugerirale su da su ljudi iz Opusa Dei

zainteresirani samo za elitu i da često upotrebljavaju silu kako bi postigli svoje ciljeve; to nije bilo moje iskustvo.

Jedna od velikih privlačnosti katoličke vjere je odanost našoj Gospi. Moje prijašnje studiranje renesansne umjetnosti odjednom je dobilo puni smisao kao manifestacija žive vjere. Drukčije od drugih raznih pobožnosti koje su se prakticirale u domu, ja sam volio posjećivati «Žalosnu Gospu». Čak u bogatom području Hampsteada bilo je mnogih koji su patili od samoće i bolesti. Obiteljska atmosfera bila je još jedna velika pomoć u razumijevanju katoličke kulture. Drugog siječnja kršten sam u Katoličkoj crkvi. Sustanari su pripremili veliko slavlje nakon toga. Moji roditelji bili su u početku zabrinuti, no nakon što su vidjeli da se ne razvija štetan efekt postali su jaki branitelji mog izbora

usprkos propitivanju od strane drugih rođaka.

U međuvremenu je odvjetnik ipak završio posao i ugovor je bio zaključen. Prije mog odlaska iz Netherhall House osjetio sam jasan poziv našeg Gospodina da mogu posvetiti cijeli svoj život njegovoj službi bez da ostavim izabrano zanimanje. Bilo je to jedne večeri za vrijeme moljenja krunice jedva mjesec dana nakon mog krštenja. Možda sam tada znao malo o katoličkom nauku, ali sam bio siguran u poziv i nikad se nisam osvrtao na vrijeme prije svoje odluke. Izlazio sam s djevojkom koja je išla sa mnom u školu i zajedno smo slikali, ali veza je bila bez obveze. Prirodno moje potpuno predanje Bogu, za mene je značilo totalno predanje svega što sam bio i što ću biti. Moji nekršćanski roditelji također su to razumjeli iako bi

njihova kineska kultura više voljela da je drugačije.

Nauk da se svetost traži u svakodnevnom životu sada je uobičajeni jezik i dio svakodnevnog poučavanja u Crkvi. Ima toliko mnogo praktičnih primjera u svakodnevnom životu pojedinaca, tako da svaki dan postaje avantura. Raditi kao arhitekt pruža mnogo prilika da se ovo ostvari: završavanje svega do najmanjeg detalja. Ispunjavanje individualnih potreba svakog klijenta. Pronalaženje jedinstvenog rješenja za svaki projekt. Donošenje ispravnih odluka kako bi se uveo red u obiteljski život itd. Nikada neću zaboraviti da je Sveti Josemaría rekao: «Kada naš Gospodin vidi da su oltar i sve na njemu dobro zbrinuti, On gleda na one koji su zato zaslužni s posebnom ljubavlju i ne gleda njihove nedostatke. Ljudsko i Božansko miješaju se u običnom

svakodnevnom životu, oni koji zanemaruju obične materijalne detalje ne mogu pronaći Boga na drugačiji način.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/smisao-
povezanosti-s-osobnim-bogom/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/smisao-povezanosti-s-osobnim-bogom/)
(12.08.2025.)